

РЕШЕНИЕ

№ 26495

гр. София, 09.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7911** по описа за **2024** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Е. П. К. срещу Решение №3315/ 14.07.2024г. по НАХД № 5795/2022г. на СРС, 105 състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/ № 21-4332-022620/08.11.2021г., издадено от началник група в СДВР, отдел ”ПП”-СДВР. Касаторът твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради което моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът - началник група към отдел “Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа страна следното:

На 29.10.2021г. около 00:30ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], Е. П. К. управлява лек автомобил марка "М.", с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Огилви София“ ООД, като на кръстовището с

ул. "Проф.д-р Ал. С." двама полицейски служители в Отдел "Криминална полиция" при 09 РУ – СДВР, облечени в цивилно облекло, подават със служебния полицейски автомобил със специален режим на движение звуков и светлинен сигнал за спиране на управлявания от водача автомобил за извършване на полицейска проверка, тъй като са забелязали, че превозното средство криволичи, като е преминавало от една лента за движение в друга, с което се създават предпоставки за настъпване на ПТП. К. не спира на подадените му сигнали, а вместо това увеличава скоростта си на движение, като полицейските служители го последват. Автомобилът му подминава кръстовището с [улица] и продължава в посока[жк], а след влизане в[жк], спира на [улица] до бензиностанция "Интерспийд". Касаторът слиза от автомобила, а полицейските служители спират в близост до него, слизат от служебния автомобил, легитимират се със служебните си карти и искат от водача да представи документ за самоличност, но последният отказва с мотива, че не са истински полицаи. К. се обажда на спешен телефон 112 и съобщава, че е притесняван от две цивилни лица, които не са се легитимирали, представят се за служители на 09 РУ-СДВР и искат да го арестуват, след като е закупил алкохолен продукт и се е качил в автомобила си.

На място е изпратен екип от СДВР – ОПП за оказване на съдействие по случая, след пристигането на който е установена самоличността на водача Е. П. К.. Служителите от СДВР – ОПП канят К. да му бъде извършена проверка с техническо средство "Алкотест дрегер" № ARNJ 0019 за установяване употребата на алкохол в кръвта, но водачът отказва категорично. След това му е предложено да бъде тестван и за употреба на наркотични вещества с техническо средство "Drug Test 5000" № ARLK 0001, но К. отново отказал. Връчен му е срещу подпис талон за медицинско изследване №107030. В последния е направено отбелязване, че е връчен на 29.10.2021г. в 02: 40 часа и че лицето следва да се яви във В. академия до 40 минути от връчването на талона. Касаторът подписва талона за медицинско изследване, но не се явява в медицинското заведение за вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози.

За констатациите от извършената проверка против водача на лекия автомобил е съставен АУАН Серия АВ, бланков № 043848/29.10.2021г., в който поведението на К. е квалифицирано като административни нарушения по чл. 103 от ЗДвП, по чл. 174, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП и по чл. 174, ал. 3, предл. 2 от ЗДвП. Актът е предявен и връчен на нарушителя, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал. На място е иззето и свидетелството за правоуправление на МПС на водача. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не е депозирано писмено възражение против АУАН.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление № 21-4332-022620 от 08.11.2021г., с което на К. са наложени административни наказания, както следва: "глоба" в размер на 200 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение по чл. 103 от ЗДвП; "глоба" в размер на 2000 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП за нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и "глоба" в размер на 2000 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП за нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на

акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираните административни нарушения, същите не съставляват маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а наложените административни наказания по пункт 2 и 3 са в предвидения в закона абсолютен размер. СРС е намалил размерът на наказанията „глоба“ в размер на 100 лв. и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от три месеца за нарушението на чл. 103 от ЗДвП, и е потвърдил наказателното постановление в останалата част, с която на касатора са наложени административни наказания "глоба" в размер на 2000 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца на основание чл. 174, ал. 3 пр. 1 от ЗДвП за нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, както и "глоба" в размер на 2000 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца на основание чл. 174, ал. 3 пр. 2 от ЗДвП за нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП. За да намали размерът на наложените административни наказания по пункт 1, СРС е изложил подробни съображения.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона. Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

При правилно изяснена фактическа обстановка, първостепенният съд е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянията, за които е санкциониран касатора. Обвинението е подкрепено от писмените и гласни доказателства, които са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в електронния фиш фактическа обстановка. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че касаторът е извършил вменените му нарушения, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Относно нарушението по пункт 1 от НП:

От доказателствата по делото се установи по несъмнен начин, че касаторът е осъществил състава на административно нарушение на чл. 103 от ЗДвП. Според тази разпоредба при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.

Установи се, че полицейски служители в Отдел "Криминална полиция" при 09 РУ – СДВР, са подали звуков и светлинен сигнал със служебния полицейски автомобил, за спиране на управлявания от К. автомобил с цел извършване на полицейска проверка. Вместо да спре на подадените му сигнали, той е увеличил скоростта си на движение. Осъществен е състава на административно нарушение по чл. 103 от ЗДвП, доколкото К. не е изпълнил вмененото му от тази разпоредба задължение да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.

Настоящият съдебен състав приема, че поведението на К. се характеризира с висока обществена опасност, деянието извършено при множество отегчаващи обстоятелства, само част от които СРС е отчетел, а именно предходни нарушения по ЗДвП. Налице е

арогантно и неадекватно поведение, довело до преследване от страна на полицейските служители на автомобила на касатора, който е криволичел, навлизал от лента в лента и е създавал реална опасност на участниците в движението. В този смисъл настоящата инстанция не споделя аргументите за намаляване на размера на наложените наказания и счита, че правилно наказващият орган ги е определил в максималния им размер, предвиден в чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП: "глоба" от 200 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за от шест месеца. Предвид забраната за влошаване положението на касационния жалбоподател, съдът следва да остави в сила решението на СРС по пункт 1, с което е намален размерът съответно на „глоба“ в размер от 200 лв. на 100 лв. и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ от шест месеца на срок от три месеца.

Относно нарушенията по пункт 2 и пункт 3 от НП:

Съгласно разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Настоящата съдебна инстанция споделя извода на СРС, че К. е осъществил два отделни състава на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, тъй като в качеството си на водач на МПС не е изпълнил задължението си по чл. 174, ал. 3 ЗДвП да оказва съдействие на компетентните държавни органи по установяване на релевантни за ситуацията обстоятелства, сред които безспорно попада и проверката за управление след употреба на алкохол и наркотични вещества. По несъмнен начин се доказва, че касаторът е отказал да му бъде извършена проверка както за употреба на алкохол, така и за употреба на наркотични вещества, съзнавайки обществената опасност на своето бездействие, с което е осъществил съставите на две административни нарушения – по чл. 174, ал. 3, предл. 1 и предл. 2 от ЗДвП.

Кумулативно предвидените от закона наказания за посочените нарушения са в абсолютно установен размер, поради което правилно административнонаказващият орган ги е определил. Правилно е преценено, че двата отказа на К. – да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол и за употреба на наркотични вещества осъществяват две отделни административни нарушения, поради което и е наложил наказания за всяко едно от тях в съответствие с правилото на чл. 18 от ЗАНН.

С оглед горното, съдът намира, че СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянията, както и че целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН ще бъдат постигнати с определените наказания.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3315/ 14.07.2024г. по НАХД № 5795/2022г. на СРС, 105 състав, с което е изменено и потвърдено наказателно постановление № 21-4332-022620/08.11.2021г., издадено от началник група в СДВР, отдел ”ПП”-СДВР. РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.